

Universitätsbibliothek Wuppertal

**DIONYSII || LAMBINI MON-||STROLIENSIS RE-||GII
PROFESSORIS,|| IN || Q. HORATIVM FLACCVM EX FIDE
ATQVE || AVCTORITATE COMPLVRIVM LIBRORVM
MANV-||scriptorum à se emendatum, et aliquoties
recogni-||tum, ...**

Horatius Flaccus, Quintus

Frankfurt/Main, 1577

Ode 9: Ad C. Cilnium Mæcenatem

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1066)

A AD C. CILNIVM MÆ-
cenatem. Ode 9.

Metire nobis Cacubum.

Curam, metúmque; Casaris rerum iuuat
Dulci Lyæo soluere.

Præsentit voluptatem, quam percipiet, cum
Augustus de Antonio, & Cleopatra
triumphum aget.

Quando repostum Cacubum ad festas
dapes,

Victore latus Casare,
Tecum sub alta (sic Ioui gratum) domo,
Beate Macenas, bibam,
Sonante mistum tibijs carmen lyra,
Hac Dorium, illis Barbarum?

Vt nuper, actus cum freto Neptunius,
Dux fugit vstis nauibus,
Minatus urbi vincla, quæ detraxerat

B Seruis amicus perfidis.
Romanus (eheu, posteri negabitis),
Emancipatus femina,
Fert vallū, & arma miles: & spadonibus
Seruire rugosis potest:
Interque signa turpe militaria
Sol aspicit conopeum,
Ad hunc frementeis verterunt bis mil-
le equos

Galli canentes Casarem:
Hostiliūmque nauium in portu latent
Puppes sinistrorsum cita.

Io triumphe, tu moraris aureos

C Currus, & intactas boues.
Io triumphe, nec Iugurthino parem
Bello reportasti ducem,
Neq; Africano: cui super Karthaginem
Virtus sepulcrum condidit.

Terra, marique victus hostis, Punico
Lugubre mutauit sagum.

Aut ille centū nobilem Cretam urbibus
Ventis iturus non suis,

Exercitatus aut petit Syrteis Noto:
Aut fertur incerto mari.

Capaciores affer huc, puer, scyphos,
Et Chia vina, aut Lesbica:

Vel, quod fluentem nauis coërceat,

REPOSTVM] repositum, reconditum, vt Od.
28. lib. 3. *promere reconditum Lyde strenna Cacubū.*

VICTORE LÆTVS CÆSARE] in præ-
lio nauali aduersus Anton. & Cleop.

SUB ALTA DOMO] δώματ' ἐν ὑποπόρρω, in alta
domo: vel sub tecto alta domus.

SONANTE MISTVM TIBIJS] sic Od. 1.
lib. 4. *lyrag, & Berecynthie Delectabere tibiæ Mi-
stis carminibus, non sine fistula.* & Od. 19. lib. 3. *cur
Berecynthie Cessant flamina tibiæ?* Cod. Faern. &
vnus Vatic. habet, *Sonante mixtis tibijs carm. &c.*
quæ scriptura mihi non displicet.

HAC DORIVM, ILLIS BARBARVM]
lyra sonante carmen Dorium, tibijs barbarum.
Per barbarum autem vel Phrygius modus, vel
Lydius significatur, licet aliter dicat Glareanus.
Nam Atheneus lib. 14. tradit ex Heraclida Pontico
lib. 3. de musica, quemadmodum tria totius
Græciæ genera sunt, nempe Dores, Æoles, Iones:
ita treis harmonias esse dumtaxat, Doriam
feu Doricam, Æoliā, Ioniam: Phrygiā autē,
& Lydiā à barbaris, qui Pelopem in Pelopone-
sum venientem secuti sunt, manauisse. Ac Dotia
quidem grauior, virilior, seuerior, & pene dicam,
tristior fuit: cui non admodum dissimilis erat Io-
niā antiqua, quæ degenerauit postea, à barbaris
mutata & corrupta. Æolia veī remissior, hilari-
or, laxior, mollior denique, & ad res amatorias
aptior habebatur. Sed præstat hac de re ipsa He-
raclidæ verba ascribere: Ἀρμονίας γὰρ εἶναι τρεῖς. ποῖα
γὰρ καὶ γενέσθαι Ἑλλήνων γένη, Δωριεῖς, Αἰολεῖς, Ἴωνες. Οὐ
μικρὰς οὐδ' ὄσσης διαφορὰς ἐν τοῖς τῶν ἡθεσὶ, Λακεδαιμόνιοι
μάλιστα τῶν ἄλλων Δωριέων τὰ πάρεα διαφυλάττουσι. id
est, Harmonias enim esse treis. Tria enim etiam
fuisse Græcorum genera, Dores, Æoles, Iones.
Cum igitur non parua inest in horum moribus
differentia, Lacedæmonij maximè aliorum Do-
rum patrium morem conseruant. Lucianus quo-
que in Harmonide his consertanea scribit, καὶ ἐ-
κείνης ἀρμονίας διαφυλάττειν τὸ ἴδιον, τῆς φρυγίας τὸ ἔνθεον ἢ Δυ-
δίας τὸ βακχικόν, ἢ Δωριεῖς τὸ σεμνόν. ἢ Ἴωνικὴς τὸ γλαφυρόν.
id est, & quod cuiusq; harmoniæ proprium est,
seruare: Phrygiæ, concitationem, & furoris diui-
ni similitudinem quandam: Lydiæ, agitationem
Bacchicam: Doriæ, grauitatem seueritatis plenā:
Ioniciæ, hilaritatem lepidam, & concinnam. &
Aristoteles lib. 8. de rep. eo loco, vbi de harmo-
niarum dissimilitudine disputat, ostendens ex dif-
similibus cantibus aliter atque aliter affici audito-
res, Doriā Harmoniā solam ex omnibus ait
moderatos, sedatos, temperatos affectus in ani-
mis auditorum ingenerare. Verba Aristot. sunt
hæc, Ἐνθὺς γὰρ ἢ τῶν ἀρμονιῶν διέστηκε φύσις, ὥστε ἀκούοντες
ἄλλως διαπέθεσθαι, &c. In eodem libro Phrygiā
harmoniam ait non rectè à Socrate esse relictam
acretentam cum Doria, præsertim cum ex orga-
nis tibijs reiecerit. habet (inquit Aristotel.) ean-
dem

A dem vim in vocibus Phrygia harmonia, quam tibia in organis. Nam vtraque ad animos concitanos & permouendos valet. Sed plura de his lege apud Platonem lib. 3. de rep. & apud Aristot. lib. 8. Barbarum autem interdum idem valere, quod Phrygium, declarant exempla ex bonis scriptoribus: Horat. epist. 2. lib. 1. *Gracia barbaria lento colisa duello. Barbaria*, id est, Phrygia: & Virg. lib. 1. Aeneid. *Barbarico postes auro, spoliisque superbi: Barbarico*, id est, Phrygio.

A C T V S] fugatus, *δραχθείς*. agere enim interdum valet inlequi, *δράκω*, vt sup. Od. 6. *Agamper alias aure (ublata niueis*, quemadmodum (inquit) nuper fecimus cum victus est Sext. Pompeius in freto Siciliensi. nempe ante pugna Aetiacam.

NEPTVNIVS DVX] Sext. Pompeius Magni filius, qui se Neptuni filium prædicabat.

MINATVS VRBI VINCLA] minatus ciuibus Rom. seruitutem, quam seruis & fugitiuis demerat. sup. Od. 4. *Contra latrones, atque seruillem manum.*

ROMANVS] nunc credit ad victoriam Aetiac. spe præceptam, & ad Anton.

B **EHEV, POSTERI NEGABITIS**] negabitis vniquam factum esse, vt incredibile quiddam, & à ciuis Romani ingenio, atque indole alienum.

EMANCIPATVS] Antonius traditus famina Cleopatæ. Emancipatus, id est, potestati permissus, & pæne dicam, in manum datus. Emancipare enim non est id propriè, quod quidam & litterarum, & iuris ciuilibus imperiti existimant, patria potestate liberare. Nam quamuis hoc quoque significet, non est tamen hæc propria huius verbi significatio: sed tralata, & ex simulata illa, seu (vt loquuntur) imaginaria venditione, quæ in emancipationibus intercedebat, nata. mancipare enim dicebatur emtor, id est, quasi manu capere: emancipare venditor, id est, è manu dimittere, & alteri tradere. Sic Plautus in Bacchid. *nunc mulier tibi me emancipo: tuus sum, tibi operam do.* M. Tull. in Catone maiore. *ita senectus honesta est, si se ipsa defendit, si ius suum retinet, si nemini emancipata est.* sic enim legit Nonius Marcellus, non vt vulgò, *mancipata.* & lib. 1. de finibus, *Quid L. Torquatus, is qui consulum Cn. Octauio fuit: cum illam seueritatem in eo filio adhibuit, quam in adoptionem D. Silano emancipauerat, &c.* & Philipp. 2. *tum iste venditum, atque emancipatum tribunatum consilijs vestris opposuit.* Rectè igitur Festus, *Emancipati duobus modis intelliguntur, aut ij, qui ex patris iure exierunt, aut ij, qui aliorum sunt dominij: quorum vtrumque sit emancipatione, id est (vt ego interpretor) traditione.*

FERT VALLVM] miles Romanus, vt intelligamus quantum intersit inter disciplinam militarem hodiernam, & veterem illam Romanam, ferebat pl⁹ dimidiati mensis cibaria, ferebat si quid ad vsum vellet, ferebat vallum, vt scribit M. Tull. Tuscul. 2. *nam scutum, gladium, galeam, in onere nostri milites non plus numerant (inquit idè) quam humeros, lacertos, manus. arma enim, membra mi-*

D *litis esse dicunt.* sed hæc sub imperio famina perferre turpe est.

SPADONIEVS SERVIRE RVGOSIS] qui erant in comitatu Cleopatæ. sup. Od. 37. lib. 1. *Cõtaminato cum grege turpium Morbo virorũ.* Pro pert. lib. 3. *Et famulos inter semina trita suos.*

CONOPEVM] *κονόπειον* nominant Græci velum ad culices excludendos, atque arcendos cõtaminato: quos illi *κονόπειον* dicunt. Quòd autem syllaba huius nominis ea, quæ est vltimæ proxima, corripitur ab Horatio, & item à Propertio lib. quem modò commemoravi, *Fædaque Tarpeio conopea tendere saxo*, id minus est vsitatum. Nam diphthongus Græca *es* fere semper à Latinis vertitur in *i* aut *e* longa, vt cichorèa, chorèa, Alexandrèa, siue Alexandria. Sed cur turpe conopeum? quia molle, & delicatum, & thalamis aptum, non castris, aut militiæ: neq; Romanæ grauitati, ac disciplinæ decòrum.

AD HVNC] Antonium. Iam hoc totum, *ad hunc verterunt*, idem valet, quod, huic aduersi fuerunt, seu constiterunt: huic aduersati sunt: ab Antonio desciscentes ad Cæsarem transfugerunt: & ita, cum Cæsare stantes, equos in Antonium verterunt. Nam nomen *aduersus* ex præposit. ad, & vertendo factum est. vnde *venti aduersi, fortuna aduersa, prælium aduersum: & aduersi hostes*, qui terga non vertunt, & *aduersæ naues*, quæ proram habent obuersam, seu aduersam. Cæsar lib. 3. de bello Gall. *circiter cccxx. naues eorum paratissimæ, atque omni genere armorum ornatiiss. è portu profectæ, nostris aduersæ constiterunt.* Contra *aueri*, qui terga vertunt. Idem lib. 1. de bell. Gall. *cum ab hora septima ad vesperum pugnatum sit, auersum hostem nemo videre potuit.*

FREMENTEIS] vsitatum equorum epithetum. sic suprà Od. 14. lib. 4. *Et frementem Mittere equum medios per igneis.* Virg. Georg. 1. *inque, ô, cui prima frementem Fudit equum magno Tellus percussa tridenti, Neptune, &c.*

GALLI] proinde ac si diceret: Galli Antoniũ reliquerunt, atque ad Cæsarem transfugerunt: Romani autem spadonibus Ægyptijs seruire mauerunt. Fortasse significat Gallos equites Amyntæ, aut Deiotari, qui ambo ab Antonio ad Cæsarem transfugerunt: quod cõfirmare possum Plutarchi, & Dionis, & aliorũ testimonio. Iam quòd equites commemorat, cum agatur de pugna nauali, notum est ex Plutarcho, alijsque, Cæsari, & Antonio eodè tẽpore, quo classes erant ad pugna naualem paratæ, fuisse etiam in terra, & in littore exercitus aduersarios, pedestres & equestres.

HOSTILIVM QV ENAVIVM] & hostilium nauium puppes, id est, naues hostiles: vel propriè posteriores nauium partes, fugam & Alexandriam spectantes, in portu delitescunt. *citæ* habent omnes libri manu scripti: quod nomen alij interpretantur, ad fugam paratæ, & expeditæ: ad fugiendum, quàm ad pugandum aut vincendum paratiores. quam sententiã confirmat Plutarch. in Antonio, his verbis, de Cleopatra loquens. *ἤδη πρὸς φυγὴν ὁρῶσα, καὶ πλεμὴν πρὸς ἑαυτὴν ἔχουσα, πρὸς τὸ νικᾶν ἔσται χηρὸν, ἀλλ' ὅθεν ἀπειροῦ ῥᾶστα τὰς ἀρμὰς.*

A *παραγμάτων ἀπολλυμένων*, id est, iam fugam spectans, & res suas ita instruens & adornans, non ut ad vincendum essent accommodatæ, & vtilis, sed quo modo rebus perditis facillimè se reciperet. alij simpliciter, celeres, ut Homer. & ceteri Græci θοὰς νῆας dicunt. sed nonnulli *σιτῆ* legunt, & ita habet quidam lib. typis excusi, ut intelligamus Cleopatras nauis LX. post finistrum cornu collocatas: cui præerat Cælius.

IO TRIUMPHÆ, TV MOR.] id est, tu nimis tardus es: currus ipsi triumphales parati sunt, tu eis in mora es. Erat autem *Io triumphæ* vox militum Imperatorem triumphantem prosequentium. quod declarat T. Liuius lib. 45. his verbis, *Militum quidem propria est causa: qui & ipsi laureati, & quisque donis, quibus donati sunt, insignes, triumphum nomine cient.* & Varro lib. 5. deling. Lat. *Triumphare appellatum, quòd cum imperatore redeuntes milites clamitant per urbem in Capitolium eunte, Io triumphæ.*

AVREOS CVRRVS] aureos fuisse triumphantium imperatorum Ro. currus docet Philostratus in vita Dionis, his verbis: *Τραϊανὸς χρυῶ ἀνκράτωρ αὐαθέμενος ἀντὶ τῆς Ρώμης ἐς τὴν χροσὴν ἀμαξάν, ἐφ' ἣ οἱ βασιλεῖς παρὰ τοῦ πολέμου πομπὰς πεμπύουσιν, ἐκεχε θαμὰ ὑπερφόμενος παρὰ τὸν δῖονα, πὺν λέγεις ἕκαστῶν, φιλοῦ, δέ σε αἰς ἐμαυτὸν*, id est, Traianus igitur imperator, cum eum Romæ in curru aureo, in quo imperatores triumphantes posuisset, dicebat, saepe se ad Dionem conuertens, equidem quid dicas nescio, te autem amo, ut me ipsum.

ET INTACTAS BOVES] *ἀδμήτους, ἀζεύκτους*: nondum subiugum missas, ut apud Virg. lib. 4. Georg. *& intacta totidem ceruice iuuenctas*. vel nòdum à tauro initas. intellige autem boues ad sacrificium pro victoria faciendum paratas.

DUCEM] Marium. cuius legato Syllæ Ingurtha victus traditus est, & ab eo ad Marium deductus. auctores Sallust. & Plutarch.

NEQUE AFRICANO] neque Africano bello parem Augusto ducem reportasti, nempe P. Cornelium Scipionem Africanum minorem.

CVI SUPER KARTHAGINEM VIRTVS, &c.] id est, qui sua virtute Karthaginem, urbem olim potentissimam ac florentissimam delevit, atque evertit, sepulcrumque sibi super eius ruinas positum, atque exstructum amplissimum, atque ad sempiternam hominum memoriam clarissimum comparavit. Nam videtur mihi hoc significare Horati⁹, gloriam, & immortalitatem P. Cornelij Scipionis Africani minoris mortui in eversione & excisione Karthaginis positam esse, quia illius urbis bustum ac funus, ipsi Africano sit instar magnificentissimæ sepulturæ, quæ non finat illum iacere in sepulchro. M. Tull. in orat. contra Rull. *Quam* (de Karthagine loquitur) *P. Africanus nudatam tectis, ac manibus, siue ad notandam Karthaginensium calamitatem, siue ad testificandam nostram victoriam, siue ad oblatam aliquam religionem, ad eternam hominum memoriam consecrauit.* Idem Offic. 1. *At Karthaginem & Numantiam funditus sustulerunt.* ex quibus duobus M. Tull. locis, & ex historia cum inter omnes con-

stet, Karthaginè funditus à Scip. fuisse eversam, hanc huius loci sententiam esse arbitror, Karthaginem eversam & deletam P. Corn. Scipioni Africano, L. Paulli filio, sepulcri loco esse. Quæadmodum enim dum manent sepulcrorum monumenta, manet & eorum, qui in eis conditi sunt, memoria: sic dum exstant Karthaginis ruinae, seu potius dum exstabit diruta Karthaginis memoria, Scipionis virtus ac victoria celebrabitur. atq; hæc explicationem huius loci confirmat Paterculius his verbis, *Eam urbem* (nempe Karthaginem) *magis invidia imperij, quam vilius eius temporis noxia iniuriam Romano nomini P. Scipio funditus sustulit, fecitque sua virtutis monumentum, quod fuerat aui sui clementia.* Adr. Turnebus autem sic hunc locum explicat, *cuius sepulchro Karthaginis euerse titulus subscriptus, aut incisus est.* Ego puto, aliam sententiam acutiorem, & argutiore his verbis contineri ac significari. Omnino videtur mihi Horatius, si eam, quam vult ille, sententiam exprimere voluisset, alijs verbis fuisse vsurus. verum tamen utatur suo quisque iudicio.

PVNICO LVG. MVT. SAG.] hoc dicit, Punico, id est, purpureo sago posito, lugubre sumfit. vide annot. ad Od. 16. lib. 1. Vtebantur autem imperatores in prælio etiam temporibus Heroicis, ut licet ex Homero intelligere, chlamidibus, aut sagis purpureis. Homer. *il. 8. de Agamemnu. βῆ δ' ἵεναι κατὰ τὴ κλισίᾳ κεινῆς Ἀχαιῶν Πορφυρέον μέγα φάρος ἔχων ἐν χειρὶ παρῆν:* id est, Iuit autem per Græcorum tabernacula, & nauis magnum pallium purpureum manu tenens. Iam de Romanis ducibus, constat, eos hoc colore vestitus vsos esse in bellis & prælijs. Plutarch. Bruto, *Τὸν δὲ βροῦτον ὁ Ἀντώνιος αἰνυρῶν τεθνηκότα, πὺν σάμα τῆ πολυτελεστέτῃ ἑαυτῷ φοινικίδων ἀειβάλλειν ἐκέλευσεν. ὕστερον δὲ τὴν φοινικίδα κεκρημένην ἀιδόμενος, ἀπέκτεινε τὸν ὑφελόμενον:* id est, Cum autem Brutum Antonius mortuum reperisset, corpus quidem sumtuosissimo ex suis sago purpureo regi iussit. Postea autem cum id furtim sublatum esse cognouisset, eum, qui substraxerat, interfecit. Eiusdem coloris vestitu utebatur Cæsar, ut conijcere licet ex illis verbis, quæ extant lib. 1. comm. de bello Gallico, *Accelerat Cæsar, ut prælio interfir. Eius aduentu ex colore vestitus cognito, (quo insigni in prælijs uti consueuerat) turmisq; equitum & cohortibus visis, quas se sequi iusserat, &c.* Pol lux lib. 4. *ἐφεισὶς συσρημάπων π φοινικῶν ἢ πορφυροῶν, ὃ παρὰ τὴν χεῖρα εἶχαν οἱ πολεμῶντες στρατηγῶν.* id est, ephaptis erat chlamys quædam Punicea, aut purpurea, quam circum manum habebant pugnantes imperatores, aut venantes.

AVT ILLE CENTVM NOBILEM, &c.] sic sup. Od. 27. lib. 3. *centum tetigit potentem Opipidis Creten.*

NON SVIS] id est, aduersis, inimicis.

EXERCITATAS NOTO] visitatus erat exercitus, id est, vexatus à Noto, ut Od. 14. lib. 4. *Indomitas propè qualis undas Exercet Auster Pleiadum choro.* & M. Tull. pro Milone. *Quid enim nobis duobus, indices, laboriosius? quid magis sollicitum. magis exercitum dici, aut fingi potest?* T. Liuius lib. 49. de Catone, *simultates multo plures & exercue-*

B iij runt

A runt eum, & ipse exercuit eas. Virg. Æneid. 3. nate Iliacis exercite fatis. de Syrtibus diximus supra ad Od. 2.2. lib. 1.

AVT FERTVR INCERTO MARI] errat, nesciens quo in sinu, quãve in regione maris nauiget.

CAPACIORES AFFER HVC, &c.] affer maiores calices, vt bibamus liberalius. sic faty. 7. lib. 2. Et calices poscunt maiores: quod Græci dicunt, αἰπὴν μείζους, subaud. κόλυμας. Athenæus li. 2. αἰπὴν ποσ δὲ τὸ ζεαμματικὸν Λεωνίδου μείζον ποτήριον, &c. M. Tul. aũt lib. acc. 1. sit sermo inter eos, & inuitatio, vt Græco more biberetur. hospes hortatur. poscunt maiorib⁹ poculis. ad quem locũ annotat Alcon. Pædianus, poscunt, id est, prouocãt. sed mihi videtur hoc quoque loquendi genus à Græcis expressum. sic enim loquuntur. αἰπὴν πείν μεγάλην κόλυμα: id est, poscere bibere, seu potum maiore poculo. Athen. lib. 15. ὅτι τὸ ποτὶς ὁ ἄλτιανὸς ἦτι πείν μεγάλην κόλυμα. post hæc Vlpianus, poscebat vt biberet maiore poculo. & ita Plaut. in Rudente. Neptunus magnis poculis hac nocte cum inuitauit.

B VEL, QVOD FLV. NAVS. COËRC.] quãobrem vinum Cæcubum dicatur hîc vim habere nauisæ coercendæ, ex ijs, quæ supra ad Od. 2.0. lib. 1. de hoc vino annotauimus, intelligere licet, nempe esse πικρὸν, id est, sensum pungere, ac ferire. nam, quæ pungunt, mordentque ac feriunt sensum, ea nauisæ sedant.

CVRAM, METVM QVE, &c.] sup. Od. 7. lib. 1. nunc vino pellite curas. Iam de hoc genere loquendi soluere metum, & soluere curam, diximus ad Od. 12. lib. 1.

LYÆO SOLVERE] alludit ad Græcum nomen Lyæi, id est, Bacchi: quod ductum est à verbo λύειν, id est, soluere: interpretatiõque nominis est. sic M. Tull. pro Roscio Amerino alludens ad Chryfogoni Sillæ liberti nomen, Venio nunc ad illud nomen aureum Chryfogoni. Idẽ Philip. 11. Lyfidicum ipsum Græco verbo, qui omnia iura dissoluit.

IN MÆVIVM.

Ode 10.

Naufragium ei precatur.

M Ala soluta nauis exit alite,
Ferens olentem Mæuium.
Vt horridis vtrumque verberes latus,
Auster memento, fluctibus.
Niger rudentes Eurvs inuerso mari,
Fractosque remos differat.
Insurgat Aquilo, quantus altis montibus
Frangit trementeis ilices.
Nec sidus atra nocte amicum appareat:
Qua tristis Orion cadit.
Quietiore nec feratur equore,

D Quàm Graia victorum manus:
Cum Pallas vsto vertit iram ab Ilio
Inimpiam Aiæcis ratem.
O, quantus instat nauitis sudor tuis,
Tibique pallor luteus,
Et illa non virilis eiulatio,
Preces & auersum ad Iouem:
Ionius vdo cum remugiens sinus,
Noto carinam ruperit.
Opima quòd si præda curuo littore
Porrecta mergos iuueris:
Libidinosus immolabitur caper,
Et agna tempestatibus.

MALA ALITE] malo auspicio, sup. Od. 15. lib. 1. mala ducis ani domum, Quem multo repetet Gracia milite. ἀπαγοίω ὄρνιθι. Mæuius poetæ inepto, & odiofo nauigationem aduersam exoptat. Seruius & Porphirio eundem esse putant, quem Virgilius oderat, vt apparet ex Palæm. Qui Bauium non odit, amet tua carmina Mæui: ad quem versum etiam hunc locum affert Seruius.

OLENTEM] tatriodoris hominem: qui odor ex alis exsistit, sed non in omnibus æquè grauis: in rufis, in edacibus, in immundis, atque illotis plerumque intolerabilis. nasorum pestem appellat Catullus, vt alibi dicemus.

VT HORRIDIS VTRVMQVE VERBERES LATVS, &c.] optate nauigationem incommodam, atque aduersam, vt dicebamus, deniq; naufragium.

NIGER RVDENTEIS EVRVS] Nigrum Eurum dixit fortasse, quia tempestates, & fluctus excitat. lege annot. ad illum locum, nigris æquora ventis, Oda 5. lib. 1.

RVDENTEIS] Virg. lib. 3. Æn. stridorque rudentum, rudentes, funes sunt nautici, seu nauales. **F**

INVERSO] concitato, agitato. sed in voce inuerso maior vis inest. significat enim mare ita esse concitatum, vt inuersum videatur.

DIFFERAT] diuersos ferat, dissipet. supra Od. 5. huius libri. insepulta membra differunt lupi. Terent. Adelph. miseram me, differor doloribus. Idem in Andria. Orationem sperat inuenisse se, Qua differat te. Lucret. lib. 2. Scintillisque agere ac late differre fauillam. Plaut. in milite glor. nempe vt affimulem me amore istius differri. Itaque quemadmodum hîc Horat. remos differat, sic Virgil. Æn. 1. Franguntur remi, dixit.

SIDVS AMICVM] φίλον, gratum, optatum, salutare: nempe Castor, & Pollux, vt supra Od. 12. libri 1.

NEC SIDVS ATRA, &c.] Virgil. lib. 1. Æneid. celo nox incubat atra. sic describit aduersam tempestatem, & naufragium Apollon. lib. 2. ἄρσεν δὲ κύμα Κεκληθὸς προῖησι: κίλασιν δ' ἕραν ὄν ἀχλὺς Ἄμπερον, ἔδ' ἐπη ἄσρα διαγχεα φαίνετ' ἰδέσθαι Εὐνεφέων, σκαπὸν εἰς δὲ